

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 24 de gener del 2017, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 16 de gener del 2017, sota el títol **Projecte de llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1- D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.

2- D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 22 de març del 2017, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 24 de gener del 2017

Mònica Bonell Tuset
Subsídica General

Projecte de llei de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989

Exposició de motius

El 18 de desembre del 2014, el Consell General va aprovar de forma coetània la Llei 43/2014, del saig; la Llei 44/2014, de l'embargament, i la Llei 45/2014, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, amb l'objectiu de fer possible que l'Administració general i els comuns, i també els organismes autònoms i les entitats parapúbliques, si els ho permet la seva llei de creació o regulació, puguin executar per la via forçosa, de forma autònoma i sense la intervenció, preceptiva fins fa poc, dels òrgans jurisdiccionals, els actes administratius que dictin i siguin executoris, excepte els que imposen una obligació personalíssima i la llei no autoritza les autoritats administratives a adoptar

mesures de compulsió directa o no concorre una situació d'extrema urgència i necessitat. I també amb la finalitat que puguin delegar aquesta execució forçosa en el saig, el qual ha esdevingut competent, d'altra banda, per executar les resolucions judicials que dictin les jurisdiccions civil i administrativa que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida.

D'acord amb la disposició final sisena i la disposició final tercera de la Llei 43/2014 i de la Llei 45/2014, respectivament, el 16 de maig del 2016, dia hàbil següent al dia en què els saigs van prendre possessió de les seves funcions, van entrar en vigor les disposicions normatives que fan possible les assumpcions competencials esmentades anteriorment i, en conseqüència, també van esdevenir eficaces la disposició transitòria tercera i la disposició transitòria primera de la Llei 43/2014 i de la Llei 45/2014, respectivament, que estableixen les normes aplicables als procediments d'execució forçosa en curs en aquella data, pel que fa a les resolucions judicials civils i administratives d'una banda, i pel que fa als actes administratius, de l'altra. En virtut de les lleis esmentades, es va decidir substancialment de fer transitar cap al saig i les administracions competents només els procediments en què encara no s'hagués travat embargament o no s'haguessin rebut diners a compte del deute executat, atès que es va considerar que era l'opció més prudent i menys complexa jurídicament. I si bé aquesta opció s'ha desplegat fins ara sense ocasionar problemes de seguretat jurídica ni dubtes interpretatius –la qual cosa és un objectiu imprescindible quan es tracta de règims transitoris entre dos models tan diferents com els que caracteritzaven la nostra execució judicial forçosa anterior i posterior al 16 de maig del 2016–, no és menys cert que no ha aconseguit un repartiment suficientment equitatiu dels procediments d'execució forçosa en curs entre els actors existents actualment en aquest àmbit. En efecte, la solució adoptada no ha permès resoldre ni mitigar de manera immediata el nombre massa important de resolucions judicials i actes administratius que continuen requerint la tutela jurisdiccional per ser executats forçosament i que, per la via de conseqüència, no poden ser-ho en un termini raonable, cosa que pot comprometre els drets que consagren l'article 6 de la Convenció europea per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals, i l'article 10 de la Constitució.

És per aquest motiu que es promou aquesta Llei, amb la finalitat de modificar tant la disposició transitòria tercera de la Llei 43/2014 com la disposició transitòria primera de la Llei 45/2014, i permetre, d'aquesta manera, que un volum més important de procediments d'execució forçosa de resolucions

judicials civils i administratives, i d'actes administratius, puguin ser coneguts i tramitats pel saig o la mateixa Administració que ha dictat l'acte administratiu de què es tracti. D'aquesta manera, els batlles i els tribunals seran competents per conèixer i tramitar un nombre de procediments executoris més reduït que ha de fer possible que es pugui esgotar, convenientment i en un termini satisfactori, el període transitori establert, i que alhora no comprometi les noves funcions atribuïdes al saig i a les administracions competents en aquesta matèria, atès que aquestes funcions es poden veure impedides o aturades pel fet que s'hagin travat embargaments judicials previs i no s'estiguin executant els procediments prop dels quals s'han adoptat aquests embargaments.

D'altra banda, s'ha volgut aprofitar l'ocasió per modificar altres articles de la Llei 43/2014 i, per la via de disposició final, de l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, i de l'article 99 *bis* de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, amb la finalitat de simplificar i desjudicialitzar, encara en major mesura, els procediments d'execució de les resolucions judicials executòries que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida, i aconseguir una celeritat més gran en la tramitació d'aquests procediments. Així, la reforma puntual dels articles 37, 38 i 39 de la Llei esmentada comporta que no calgui obtenir un acte d'execució de la resolució judicial dictat per l'òrgan jurisdiccional competent per acudir al saig, i que aquest tràmit se substitueixi per un acord d'execució adoptat pel mateix saig en què no només es determinen les quantitats que s'han de satisfer i s'identifica la persona executada, sinó que també s'hi conté el requeriment de pagament. A més, la modificació de l'article 42 de la Llei 43/2014, en virtut de la qual es regula de manera diferenciada l'arxiu i el sobreseïment provisional del procediment d'execució, elimina d'altra banda la necessitat que l'òrgan jurisdiccional competent hagi de declarar el crèdit totalment o parcialment incobrable al terme del procediment d'execució; això ho podrà fer el saig a partir d'ara, sense perjudici que ho hagi de comunicar al batlle o el tribunal corresponent i que, d'altra banda, aquesta decisió pugui ser impugnada en la mateixa forma en què ho podrà ser l'acord d'execució.

Finalment, es modifiquen puntualment els articles 40 i 43 de la Llei 43/2014 per unificar el còmput dels terminis en dies hàbils i per esmenar un error tipogràfic que s'hi contenia, respectivament.

Així, aquesta Llei es divideix en vuit articles que, com s'ha dit, modifiquen en part o en tot sis articles i una disposició transitòria de la Llei 43/2014, i una

altra disposició transitòria de la Llei 45/2014, i en quatre disposicions finals que reformen puntualment l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986 i la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, encomanen al Govern la publicació dels textos consolidats corresponents i determinen la data de l'entrada en vigor de la Llei.

Article 1. Modificació de l'article 37 de la Llei 43/2014

Es modifica l'article 37 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat de la manera següent:

“Article 37. *Sol·licitud d'execució*

1. La persona executant que sol·licita l'execució forçosa d'una resolució judicial o un acte administratiu prop del saig ho ha de fer mitjançant un escrit a aquest efecte, on ha de constar la identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona executada; a l'escrit, hi ha d'adjuntar:

a) Una còpia autenticada de la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.

b) En el supòsit de l'execució forçosa d'una resolució judicial, l'original de la certificació estesa per l'òrgan jurisdiccional competent que faci constar que aquesta resolució és ferma, i que fixi les quantitats que hagin estat dipositades, consignades i satisfetes durant la tramitació del procés. L'òrgan jurisdiccional competent ha d'estendre la certificació esmentada en el termini màxim de cinc dies hàbils des que la persona executant li ho sol·liciti.

c) En el supòsit de l'execució forçosa d'un acte administratiu, una còpia de la provisió de constrenyiment dictada per l'òrgan administratiu competent.

2. A la sol·licitud d'execució, la persona executant ha de precisar:

a) La tutela que vol exercitar d'acord amb la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.

b) La quantitat per la qual sol·licita que es despatxi l'execució forçosa, inclosa la quantitat en concepte de les costes de l'execució.

c) Els actes concrets que són necessaris per acomplir l'obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu, i els actes que escaiguin en cas d'incompliment de la part executada.

3. A la sol·licitud d'execució, la part executant també pot afegir les peticions i les dades següents:

a) Els béns i els drets de la persona executada que siguin susceptibles de ser embargats i dels quals tingui coneixement, i si els considera suficients per garantir l'execució.

b) Les mesures de localització i investigació dels béns i drets de la persona executada que consideri necessàries.

c) Les mesures executives que la persona executant consideri adients per complir amb el que disposa la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori.

d) L'ampliació de l'execució als terminis de venciment futur de la mateixa obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu i en virtut de la qual l'execució és procedent. En aquest cas, la persona executant ha de facilitar un resum dels terminis i les quantitats que venceran en el futur.

4. Els saigs, en el marc de l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius de caràcter executori, resten sotmesos a la normativa processal i en matèria d'embargament aplicable, en el que no contradigui aquesta Llei.”

Article 2. Modificació de l'article 38 de la Llei 43/2014

Es modifica l'article 38 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 38. Acord d'execució i requeriment

1. En el termini màxim de tretze dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud d'execució forçosa d'una resolució judicial, el saig dicta un acord d'execució que:

a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos i costes, així com les quantitats que hagin estat dipositades, consignades i satisfetes durant la tramitació del procés, d'acord amb la certificació estesa en aquest sentit per l'òrgan jurisdiccional competent, i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.

b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a) anterior, tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.

c) Requereix a la persona executada que en el termini màxim de tretze dies hàbils pagui el deute i dipositi al seu despatx professional l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes.

2. El saig pot incloure a l'acord d'execució, quan així ho hagi demanat la persona executant, el venciment futur dels terminis de la mateixa obligació continguda en la resolució judicial o l'acte administratiu de caràcter executori i en virtut de la

qual l'execució és procedent, tot advertint la persona executada de l'obligació de pagament que en resulti.

3. En el supòsit de l'execució forçosa d'un acte administratiu, el saig només adreça un requeriment a la persona executada, en el termini màxim de tretze dies hàbils des de la recepció de la sol·licitud d'execució, en què li atorga un termini màxim de tretze dies hàbils per pagar el deute i dipositar al seu despatx professional l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs.

4. El requeriment, tant si forma part de l'acord d'execució com si es fa de forma aïllada, ha de contenir:

a) La identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona obligada al pagament.

b) El concepte i l'import del deute, inclosos el capital i els accessoris, que és objecte del requeriment.

c) Un requeriment exprés per al pagament del deute en el termini de tretze dies hàbils a comptar de la notificació.

d) L'advertència que si no s'ingressa l'import total del deute pendent dins del termini esmentat es procedirà a l'embargament dels béns i drets de la persona obligada al pagament.

e) La identificació de la resolució judicial o l'acte administratiu que es pretén executar, i també de la provisió de constrenyiment, si escau.

f) La data d'emissió del requeriment.

5. L'acord d'execució i el requeriment s'han de notificar a la persona executada mitjançant una carta amb avís de recepció, quan se'n conegui el domicili. En cas contrari, i també quan la recepció de la carta hagi estat infructuosa, el saig pot emetre l'acord d'embargament, tal com disposa l'article 39.

6. L'acord d'execució pot ser impugnat davant del batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial que es pretén executar, dins els tretze dies hàbils següents al dia en què es notifiqui. Aquesta impugnació es tramita i es resol de conformitat amb les normes de procediment vigents.”

Article 3. Modificació de l'article 39 de la Llei 43/2014

Es modifica l'article 39 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 39. Acord d'embargament

1. L'acte d'embargament s'inicia amb l'acord d'embargament del saig, que s'ha de notificar a la persona executada de la mateixa manera que l'article 38.5, quan se'n conegui el domicili. En cas contrari,

o quan la recepció de la carta en què s'instava el pagament hagi estat infructuosa, la notificació s'ha de fer mitjançant la publicació de l'acord d'embargament al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

2. L'acord d'embargament ha de contenir:

- a) La identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona embargada.
- b) L'import que és objecte de l'embargament.
- c) La identificació de la resolució judicial o l'acte administratiu que es pretén executar, i també de l'acord d'execució o de la provisió de constrenyiment.
- d) La data d'emissió de l'acord.

3. L'acord d'embargament pot ser impugnat en la mateixa forma que estableix l'article 38.6 o, quan es tracti d'un acte administratiu, davant del batlle o el tribunal de la Secció Administrativa de la Batllia a qui correspongui per torn.”

Article 4. Modificació de l'apartat 1 de l'article 40 de la Llei 43/2014

Es modifica l'apartat 1 de l'article 40 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 40. *Pràctica de l'embargament*

1. Un cop notificat l'acord d'embargament d'acord amb l'article 39.1, el saig ha de practicar, si és el cas, l'embargament dels béns i drets de la persona executada en el termini màxim de cinc dies hàbils, de conformitat amb la normativa aplicable en la matèria, en quantia suficient per cobrir:

- a) L'import principal del deute i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, dels recàrrecs.
- b) Els interessos meritats i que es meritin fins a la data del cobrament efectiu del deute.
- c) Les costes de l'execució.

[...].”

Article 5. Modificació de l'article 42 de la Llei 43/2014

Es modifica l'article 42 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactats de la manera següent:

“Article 42. *Acabament i sobreseïment del procediment d'execució*

1. El procediment d'execució acaba:

- a) Amb el pagament voluntari per la persona executada de l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costes i, si escau d'acord amb la normativa aplicable, en concepte de recàrrecs.

b) Amb la cancel·lació total del deute per l'import i en els conceptes esmentats a la lletra a) anterior, per mitjà de l'aplicació del producte de l'alienació dels béns i drets embargats.

2. El procediment d'execució se sobreseu provisionalment si el deute que és objecte de l'execució és totalment o parcialment incobrable. En aquest cas, el procediment d'execució pot continuar a instància de la persona executant si té notícia posterior de la solvència de la persona executada.

3. En els supòsits assenyalats als apartats anteriors, el saig dicta un acord en què decideix l'arxiu o el sobreseïment provisional del procediment d'execució, respectivament. Aquest acord pot ser impugnat en la mateixa forma que estableix l'article 39.3, i el saig l'ha de comunicar al batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial que s'està executant, en el termini màxim de cinc dies hàbils.”

Article 6. Modificació de l'apartat 2 de l'article 43

Es modifica l'apartat 2 de l'article 43 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 43. *Costes*

[...]

2. Si la persona executada no paga voluntàriament aquestes costes o no es poden satisfer amb el producte de l'alienació dels béns i drets embargats, el pagament és a càrrec de qui ha sol·licitat al saig l'execució de la resolució judicial o l'acte administratiu corresponent.

[...]”

Article 7. Modificació de la disposició transitòria tercera de la Llei 43/2014

Es modifica la disposició transitòria tercera de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, la qual queda redactada de la manera següent:

“Disposició transitòria tercera. *Procediments d'execució forçosa en curs*

1. Els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials civils i administratives que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida segueixen el règim següent:

- a) Si el procediment ha estat instat durant els dos anys immediatament anteriors a l'endemà de la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions, i en el marc d'aquest procediment no s'ha convocat encara cap subhasta pública, ni s'ha segrestat cap bé embargat, el batlle o el tribunal competent dicta un aute en què arxiva el procediment esmentat i notifica a la persona executant que s'ha d'adreçar al saig que correspongui

a l'efecte de sol·licitar l'execució forçosa, amb les especificitats següents:

i) Si el batlle o el tribunal ha requerit el pagament a la persona executada però encara no ha travat embargament sobre els seus béns i drets, ni ha rebut diners a compte del deute, deixa sense efecte el requeriment de pagament.

ii) Si el batlle o el tribunal ja ha travat embargament sobre els béns i drets de la persona executada, manté aquest embargament però requereix a la persona executant que li acrediti, en el termini d'un mes des del dia en què li notifica l'aute, que ha sol·licitat l'execució forçosa al saig. En cas que la persona executant no li ho acrediti en el termini indicat, el batlle o el tribunal deixa sense efecte l'embargament esmentat.

iii) Si el batlle o el tribunal ha rebut diners a compte del deute que estan dipositats o consignats en el marc del procediment i que han de ser lliurats a la persona executant, procedeix en aquest sentit.

En el supòsit *ii)* anterior, el saig disposa d'un termini d'un mes des del dia en què la persona executant li ha sol·licitat l'execució forçosa per travar l'embargament que correspongui i comunicar-ho al batlle o el tribunal competent, perquè pugui deixar sense efecte l'embargament que va travar en el seu dia i que havia mantingut entretant. No obstant això, a l'efecte de la preferència per a l'execució dels béns o drets embargats, s'entén que l'embargament travat pel saig substitueix l'embargament travat pel batlle o el tribunal competent, i que per tant no n'altera la data.

En qualsevol cas, el batlle o el tribunal ha de fer constar a l'aute l'import actualitzat del deute pendent de pagament a la data en què es dicta. Aquest aute s'ha de notificar a la persona executant, i també a la persona executada en qualsevol dels supòsits *i)*, *ii)* o *iii)* anteriors.

b) Si el procediment ha estat instat abans dels dos anys immediatament anteriors a l'endemà de la data en què els primers saigs prenguin possessió de les seves funcions, o si ha estat instat durant els dos anys esmentats però en el marc d'aquest procediment ja s'ha convocat una subhasta pública, o s'ha segrestat un bé embargat, continua sent competent per conèixer i tramitar el procediment el mateix batlle o el mateix tribunal.

2. Els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials civils i administratives que no consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida continuen sent coneguts i tramitats pel batlle o el tribunal competent a aquest efecte, d'acord amb l'article 36.3 d'aquesta Llei.”

Article 8. Modificació de la disposició transitòria primera de la Llei 45/2014

Es modifica la disposició transitòria primera de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, la qual queda redactada de la manera següent:

“Disposició transitòria primera. *Procediments d'execució forçosa en curs*

Els procediments d'execució forçosa dels actes administratius segueixen el règim següent:

a) Si el procediment ha estat instat durant els dos anys immediatament anteriors a la data de l'entrada en vigor dels articles 1, 2 i 3 i dels apartats 2, 3, 4 i 5 de la disposició final primera d'aquesta Llei, i en el marc d'aquest procediment no s'ha convocat encara cap subhasta pública, ni s'ha segrestat cap bé embargat, ni s'ha imposat una multa coercitiva, ni s'han ordenat mesures de compulsió directa, el batlle o el tribunal competent dicta un aute en què arxiva el procediment esmentat i notifica a l'Administració que esdevé, en endavant, competent per executar per si mateixa l'acte administratiu de què es tracti, o que pot recórrer al saig que correspongui amb la mateixa finalitat, amb les especificitats següents:

i) Si el batlle o el tribunal ha requerit de pagament a la persona executada però encara no ha travat embargament sobre els seus béns i drets, ni ha rebut diners a compte del deute, deixa sense efecte el requeriment de pagament.

ii) Si el batlle o el tribunal ja ha travat embargament sobre els béns i drets de la persona executada, manté aquest embargament però requereix a l'Administració que li comuniqui que ha travat l'embargament que correspongui o que ha sol·licitat l'execució forçosa al saig, en ambdós casos en el termini d'un mes des del dia en què li notifica l'aute. En cas que la persona executant no li ho acrediti en el termini indicat, el batlle o el tribunal deixa sense efecte l'embargament esmentat.

iii) Si el batlle o el tribunal ha rebut diners a compte del deute que estan dipositats o consignats en el marc del procediment i que han de ser lliurats a l'Administració, procedeix en aquest sentit.

En el supòsit *ii)* anterior, si l'Administració ha sol·licitat l'execució forçosa al saig, aquest últim disposa d'un termini d'un mes des del dia en què l'Administració ho ha sol·licitat per travar l'embargament que correspongui i comunicar-ho al batlle o al tribunal competent, perquè pugui deixar sense efecte l'embargament que va travar en el seu dia i que havia mantingut entretant. No obstant això, a l'efecte de la preferència per a l'execució dels béns o drets embargats, s'entén que l'embargament travat pel saig o per l'Administració substitueix

l'embargament travat pel batlle o el tribunal competent i que, per tant, no n'altera la data.

En qualsevol cas, el batlle o el tribunal ha de fer constar a l'aute l'import actualitzat del deute pendent de pagament a la data en què es dicta. Aquest aute s'ha de notificar a l'Administració, i també a la persona executada en cas que se li hagi fet saber el procediment d'execució. L'Administració pot sol·licitar i obtenir el retorn de l'original de l'expedient que correspongui.

b) Si el procediment ha estat instat abans dels dos anys immediatament anteriors a la data de l'entrada en vigor dels articles 1, 2 i 3 i dels apartats 2, 3, 4 i 5 de la disposició final primera d'aquesta Llei, o si ha estat instat durant els dos anys esmentats però en el marc d'aquest procediment ja s'ha convocat una subhasta pública, o s'ha segrestat un bé embargat, o s'ha imposat una multa coercitiva, o s'han ordenat mesures de compulsió directa, continua sent competent per conèixer i tramitar el procediment el mateix batlle o el mateix tribunal.”

Disposició final primera. Modificació dels apartats 3 i 4 de l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986

Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 1 de l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986, el qual fou modificat, al seu torn, per l'article 93 de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, i per la disposició final tercera de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i que queden redactats de la manera següent:

“Article 1

[...]

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, un cop acreditada la fermesa de la resolució judicial l'execució de la qual no hagi de dur a terme el saig d'acord amb la Llei del saig, o l'admissió del recurs d'apel·lació a un sol efecte interposat contra aquesta resolució, el ponent del Tribunal de Batlles o el batlle competent dicta un aute d'execució.

4. Si la resolució judicial l'execució de la qual no ha de dur a terme el saig d'acord amb la Llei del saig condemna al pagament d'una quantitat líquida, l'aute d'execució:

a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos i costes, així com les quantitats que hagin estat dipositades o consignades durant la tramitació del procés i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.

b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a)

anterior, tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.

[...]”

Disposició final segona. Modificació dels apartats 1 i 2 de l'article 99 bis de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 99 bis de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, el qual fou afegit per l'apartat 4 de la disposició final primera de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, i que queden redactats de la manera següent:

“Article 99 bis

1. L'Administració o la persona administrada que insti l'execució forçosa d'una resolució dictada per la jurisdicció administrativa i que no hagi de dur a terme el saig d'acord amb la Llei del saig ha d'adjuntar a la demanda d'execució una còpia de la resolució esmentada i acreditar-ne la fermesa.

Un cop acreditada la fermesa de la resolució judicial el ponent de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles dicta un aute d'execució.

2. Si la resolució judicial l'execució de la qual no ha de dur a terme el saig d'acord amb la Llei del saig condemna al pagament d'una quantitat líquida, l'aute d'execució:

a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos i costes, així com les quantitats que hagin estat dipositades o consignades durant la tramitació del procés i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.

b) Identifica la persona executada i, si n'hi ha més d'una, fixa les quantitats que ha de satisfer cadascuna pels conceptes esmentats a la lletra a) anterior, tenint en compte el règim de responsabilitat de la persona condemnada o de les persones condemnades, si n'hi ha més d'una.

[...]”

Disposició final tercera. Textos consolidats

S'encomana al Govern que en el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei publiqui al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* els textos consolidats de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig; del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, i de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989, que inclogui les modificacions introduïdes fins ara en aquestes tres lleis.

Disposició final quarta. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN**4.4.1 Preguntes****Edicte**

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 24 de gener del 2017, ha examinat les preguntes amb resposta escrita del Govern presentades per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 13 de gener del 2017, relatives a **la situació dels fills dels treballadors temporers** i d'acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-les a tràmit i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 0038).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 24 de gener del 2017

Mònica Bonell Tuset
Subsídica General

Molt il·lustre Senyor,

La sotasignada, Rosa Gili Casals, consellera general socialdemòcrata del Grup Parlamentari Mixt, d'acord amb el que disposen els articles 129 i següents del Reglament del Consell General, formulo les preguntes següents perquè, en el millor termini, el Govern presenti, per escrit, les respostes corresponents.

Preguntes que es formulen en relació a la situació dels fills dels treballadors temporers

La Llei 17/2008 de la Seguretat Social amb les seves posteriors modificacions contempla la figura de la persona beneficiària. Aquestes poden ser les persones assegurades indirectes, com seria el cas dels fills de la persona assegurada directa o del seu cònjuge assegurat indirecte, sempre que siguin menors d'edat (articles 13 i 133).

Els treballadors temporers cotitzen a la CASS i tenen dret a rebre prestacions, en els termes previstos en la llei.

Tanmateix, de manera sorprenent i segons el que ens arriba, semblaria que els fills dels temporers no poden beneficiar-se de cobertura sanitària com a persones beneficiàries dels seus pares.

Podríem entendre que en el cas que un sol progenitor vingui a treballar a Andorra, els seus fills es quedin a l'altre al país d'origen; però si ambdós progenitors treballen a Andorra, és inversemblant que els seus fills no tinguin cobertura sanitària.

Segons l'exposat, i basant-nos en fets reals que estan succeint i que plantegen dubtes, demanem a Govern:

- Quina consideració fa el Servei d'Immigració i la CASS de la situació dels fills de dos treballadors temporers a Andorra?

- Quina és la situació legal a Andorra d'aquests menors mentre els seus pares treballen al país?

- Quina és la situació quant a cobertura mèdica dels infants dels treballadors temporers? Hi ha alguna diferència segons l'edat dels infants?

- Quina és la situació dels infants en edat escolar? S'escolaritzen? En quines condicions?

- Quants infants de treballadors temporers estan escolaritzats a Andorra? Quines conseqüències podria comportar una situació irregular prop d'immigració?

- En cas que aquests infants no estiguin reconeguts legalment al país, pensa el Govern que estem complint la Convenció Internacional dels drets dels infants de les Nacions Unides del 20 de novembre del 1989, i especialment l'article 26 que defensa el dret de tots els infants de beneficiar-se de la seguretat social?

Preguntes que hauran de ser respostes, per escrit, en el termini establert reglamentàriament.

Consell General, 13 de gener del 2017

Rosa Gili Casals
Consellera general socialdemòcrata
del Grup Parlamentari Mixt

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 24 de gener del 2017, ha examinat les preguntes amb resposta escrita del Govern presentades pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 13 de gener del 2017, relatives a **la contractació del nou director de l'INAF** i d'acord amb els articles 18 i 129 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-les a tràmit i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 0041).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 24 de gener del 2017

Mònica Bonell Tuset
Subsídica General